

[Lilli Gyldenkilde]

det første bureaukratiske ordninger og for det andet ordninger, der får efterlønsmodtagerne til at synes noget andet om sig selv, end de har gjort tidligere, nemlig at de har gjort dette samfund en tjeneste ved at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet for at gøre plads til de unge, som desværre ikke kan få arbejde i vores tid.

Jeg håber, at disse tanker vil indgå i det arbejde, der bliver lavet i øjeblikket, og jeg mener i hvert fald, at man bliver nødt til at se på ligestillingsvinklen i det.

Glistrup (FP):

Der er masser af reelle problemer for den danske befolkning, som det påhviler dette folketing at løse, og derfor er det uanstændigt at gøre som fru Lilli Gyldenkilde, nemlig at forurene debatten ved at dutte andre nogle meninger på, som de aldrig nogen sinde har haft. Vi må renfærdigt tage debatter, hvor vi er uenige med hinanden, men vi skal ikke skabe kunstig uenighed. Og der er ikke noget med, at fremskridtspartiet har skiftet over til pludselig at føre en positiv politik for vores invalider, for vores svage i samfundet, for vores ældre og for folkepensionister. Det har altid været grundkernen i fremskridtsideologien. Bud nr. 1 bag ved al fremskridtspolitik er, at det går ud på, at vi skal bruge de offentlige midler til at hjælpe de svage her i samfundet, de syge, de invalide, de handicappede, de ældre, og derfor er der altså ikke nogen som helst fornuft i at føre en debat, hvor man simpelt hen bare dutter os andre en mening på, som vi aldrig nogen sinde har haft, og så argumenterer ud fra det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men jeg kan fortælle hr. Glistrup, at da jeg kom i folketinget i 1977 i februar måned, da var jeg invalidepensionist, og jeg havde fået læst og påskrevet af fremskridtsfolkene i aviser og i debatter, inden jeg kom herind. Så jeg ved sandelig godt, hvilke synspunkter man tidligere har haft, og hvilke man har nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Den skattemæssige behandling af visse tilskud til landbrug og fiskeri m. v. samt tilskud, der ydes efter lov om egnsudvikling).

(Lovforslag nr. L 40. Fremsat 20/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Med det foreliggende lovforslag får skatteyderen mulighed for at optage visse tilskud til beskatning over en 10 års periode. Samtidig samordnes skattereglerne på det pågældende område, og bestemmelserne samles i ligningslovens § 27 B, og det gør reglerne mere overskuelige, forhåbentlig også mere logiske. Det tilskud, som kommer ind under reglerne, får hermed en større værdi for tilskudsmodtageren, og det er hermed en hjælp til vores erhvervsliv, i det foreliggende tilfælde fiskeriet, som er dem, der modtager tilskuddet.

I forslaget er det anført, at der ikke på længere sigt vil være noget nævneværdigt provenutab, hvilket også er rigtigt, hvis man regner beløbet i løbende kroner. Imidlertid er der tale om et likviditetsmæssigt tilskud, men også et rent faktisk tilskud, da der er sparet renteudgifter, som så modsvares af yderligere renteudgifter for staten.

Da tilskuddet, som de nye regler får betydning for, er både målrettet og har et klart sigte, kan jeg på socialdemokratiets vegne give skatteministeren tilsagn om, at vi positivt vil medvirke til en hurtig gennemførelse.

Hagen Hagensen (KF):

[Hagen Hagensen]

Det er desværre sjældent, jeg kan tilslutte mig regeringspartiets ordfører, men det kan jeg gøre denne gang og sige, at vi også fra det konservative folkepartis side ser med velvilje på det lovforslag, der er til behandling nu.

Vi synes, at det er naturligt, at man sørger for, at disse tilskud kommer ind under en ensartet behandling skattemæssigt, og de bør have de samme vilkår. Der er nogle enkeltheder, vi gerne vil se på i udvalget. Der kan naturligvis også være grund til, som det foreslås, at foretage en redaktionel ændring, således at man samler nogle bestemmelser i én bestemmelse, og det skal jeg heller ikke, sådan set, sige noget imod.

Men når jeg har sagt det, jeg nu har sagt her, så vil jeg gerne til gengæld føje noget til om det ganske u hensigtsmæssige i, at vi ændrer på den samme lov mange gange i årets løb.

Ligningsloven er vel den, der oftest må holde for, ikke mindst i en tid, hvor vi – jævnfør Berlingske Tidendes kampagne mod alle de paragraffer, vi som borgere skal efterleve – har svært ved at følge med i, hvad der egentlig sker. Der er grund til at råbe vagt i gevær over for dette, at vi til stadighed skal lave lovene om og flytte om på paragraffer og ændre på dem, således at det for borgerne bliver meget vanskeligt overhovedet at finde ud af tingene, også for dem, der skal bistå borgerne, det være sig dem, der antages af borgerne, og dem, der i offentlig forvaltning skal beskæftige sig med sagerne.

Det er en måde, som vi må se at komme bort fra, og vi skulle komme ind på, at vi højst ændrede ligningsloven et par gange, helst kun én gang om året i så god tid forud for et indkomstår, at alle vedkommende derefter vidste, hvordan de skulle forholde sig.

Nu ser vi i bemærkningerne, at der er visse ting, der kan være tale om bliver skærpet, og derfor skal der for så vidt angår dem være en senere ikrafttrædelse, end loven ellers har.

Jeg nævner disse ting, fordi jeg synes, det er en uskik, vi har fået. Man bør sørge for, at ændringerne samles på en sådan måde, at vi kun en gang imellem – og helst kun én gang om året – ændrer på denne for alle vigtige lovgivning, altså ligningsloven. Jeg kan måske slutte med et citat fra den norske digter:

hvad du gør, gør fuldt og helt, ikke stykkevis og delt.

Anders Poulsen (V):

Jeg kan på venstres vegne give tilslutning til den rimelighedslovgivning, ministeren forelægger her, men når det er sagt, vil jeg også godt sige, at der er altså alligevel nogle problemer, som vi kommer til at se nærmere på under udvalgsarbejdet. Af problemerne vil jeg her ved første behandling kun nævne nogle enkelte.

Først den situation, hvor en virksomhed ophører med at være erhvervsdrivende og sælger en væsentlig del af sine aktiver. Der er en svær afgrænsning at foretage dér. Det kan der være behov for at se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Der kan også være grund til under udvalgsarbejdet at se på det, bemærkningerne nævner om situationen, når tilskudsmodtageren dør. Så skal tilskudsbeløbet, der endnu ikke har været medregnet i den skattepligtige indkomst, medregnes i indkomsten for boet. Jeg forstår bemærkningerne på den måde, at det ikke er tilfældet, når ægtefællen hensidder i uskiftet bo; men det vil altså være tilfældet efter bemærkningerne at dømme i situationen, hvor der skiftes igennem med én af arvingerne eller en legatar og ægtefællen derefter hensidder i uskiftet bo. Det forekommer i ikke så få tilfælde. Dér virker det ikke ganske rimeligt, at der også forfalder dette beløb til beskatning i den situation; men det er altså ting, vi kan se på under udvalgsarbejdet.

Jeg synes også, jeg er nødt til at give tilslutning til det, der blev nævnt fra hr. Hagen Hagensens side om en større sammenhæng, en bedre oversigt, en mere koordineret skattelovgivning. Det er ikke mindst tiltrængt at gøre disse bemærkninger, når vi behandler forslag til ændringer af ligningsloven, for ligningsloven har jo efterhånden udviklet sig til at være, skal vi kalde det en slags rodekasse i skattelovgivningen, hvor både den ene og den anden og den tredje bestemmelse er henlagt. Navnlig på dette lovgivningsområde er der derfor behov for en bedre samlet oversigt – også en oversigt over, hvilke konsekvenser de forskellige ændringer har på mangfoldige andre lovgivningsområder. Jeg har peget på ét her, nemlig dødsbobskatnin-

[Anders Poulsen]

gen, idet vi med et så beskedent forslag, som der er fremsat her, er langt inde i bestemmelser af beskatningsmæssig art for dødsboer, for ægtefæller, der hensidder i uskiftet bo.

Som ligningsloven har udviklet sig, er der et stort behov for, at de enkelte borgere kan få et bedre og et mere samlet overblik over reglerne. Vi kunne måske ved samme lejlighed henstille til ministeren, at han drager omsorg for, at noget sådant sker bedre fyldt i fremtiden.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Vi er fra SFs side ikke særlig begejstrede for dette lovforslag, og især er vi ikke begejstrede for det foreslåede stk. 2 i § 27 B. Vi mener, at når det drejer sig om tilskud, ligesom når det drejer sig om fradrag, vil det give for store muligheder for at jonglere med tallene og flytte indkomster fra det ene år over til det andet, idet man indretter sin skattepligtige indkomst mest hensigtsmæssigt. Det synes vi ikke der skal være muligheder for.

Vi synes egentlig, det var bedre, hvis man lod være med at betale skat af disse tilskud, men til gengæld heller ikke kunne fradrage de udgifter, man havde, når man brugte tilskuddene i sin virksomhed. Det ville vi hellere ind på.

I øvrigt vil vi gerne kigge på enkeltdelene i udvalget, hvad de nok egner sig bedre til end til en gennemgang her.

Ove Jensen (FP):

For god ordens skyld vil jeg starte med at sige, at fremskridtspartiet er modstander af alle de tilskudsordninger, der er omtalt i dette lovforslag. Man hjælper ikke et erhverv ved først at indkassere overskuddet i skatter og afgifter og derefter, når virksomhederne på grund af den hårde beskatning står på fallittens rand, at give nogle tilskud, som alligevel ikke er i stand til at gøre produktionen rentabel, når indtjeningen og likviditeten er ødelagt på grund af den hårde beskatning.

Men så længe vi har alle disse tilskudsordninger, skal de naturligvis administreres, og vi har ingen indvendinger imod, at beskatningen af de forskellige tilskud til fiskeriet behandles ens, og at de kan tages til indtægt over en ti års periode.

Den ændring, der er foreslået vedrørende tilskud efter egnsudviklingsloven, forekom-

mer ikke urimelig, og derfor kan vi støtte denne ændring.

I den skriftlige fremsættelse står der, at der herefter vil gælde samme vilkår for beskatningen af alle tilskud, der efter ligningsloven kan tages til indtægt over 10 år. I den forbindelse vil jeg spørge skatteministeren, hvad der herefter er tilbage af tilskudsordninger, der ikke kan indtægtsføres over 10 år.

Birte Nyby Sørensen (CD):

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, lovforslag nr. L 40, er en udvidelse af lovforslag nr. L 98 fremsat den 11. november 1981. På grund af folketingsvalget kom dette forslag ikke til behandling.

Lovændringen betyder, at tilskud ydet efter lov nr. 199 vedrørende strukturprojekter inden for fiskeriet og tilskud ydet af Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, senest ændret ved forordning nr. 2992 fra 1981, for fremtiden vil blive behandlet på samme måde som de i loven i øvrigt nævnte tilskud, nemlig at disse tilskud ved indkomstopgørelsen tages til indtægt i løbet af en 10 års periode.

Lovændringen vil betyde en lempelse i behandlingen af skatteydere, og jeg forstår, at det også vil blive en lettelse for arbejdet i administrationen. CD ser positivt på forslaget og håber på en hurtig behandling i udvalget, således at det kan træde i kraft for indkomståret 1981.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal takke for en velvillig modtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør

[Anden næstformand]

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel til ministeren for skatter og afgifter:

Forespørgsel af Gammelgaard (KF), Hagen Hagensen (KF), Christophersen (V), Ivar Hansen (V), Arne Melchior (CD), Bollmann (CD), Chr. Christensen (KrF) og Steffensen (KrF):

»Kan ministeren bekræfte, at en lempelse af bilbeskatningen vil være til gavn for beskæftigelsen og for finanslovens indtægtsside?«

(Forespørgsel nr. F 6. Anmeldt 2/2 82. Fremme af forespørgslen vedtaget 5/2 82).

Begrundelse

Arne Melchior (CD):

Jeg vil godt være med til om muligt at rense den kommende debat totalt for pukken på eller beskyldninger om at overholde, respektive bryde forlig. Det er der ikke tale om, eftersom de aftaler og de forlig, der blev indgået i 1981 med henblik på finanslov og tilhørende forhold i 1982, bortfaldt i og med udskrivelse af folketingsvalg.

Det, denne forespørgsel primært drejer sig om, er derfor ikke et spørgsmål om overholdelse af forlig mellem parter her i salen, men det er et spørgsmål om overholdelse af tilsagn givet af denne sals helhed – eller i hvert fald, kan jeg vist roligt sige, 90 pct. af medlemmerne i det forrige folketing, som vistnok tør siges at være dækkende repræsenteret ved medlemmerne i det nuværende folketing – tilsagn givet af denne sal, af dette organ til befolkningen. Jeg understreger »til befolkningen«, for det drejer sig ikke om en branche. Der er ingen af de forespørgende partier, der er i nogen branches tjeneste. Bilbranchen i dens mange led og forgreninger skal ikke have bedre behandling end nogen anden branche. For mit eget partis vedkommende har vi ikke specielt sympati for den ene branche fremfor den anden. Vinbranchen og bogbranchen og tøj- og møbelbranchen og mange andre brancher er nøjagtig lige så berettigede til at få en fair behandling, som bilbranchen er det.

Men det drejer sig om, at der er givet et tilsagn, som har været så langt fremme, at det har været igennem første og anden behandling i dette ting og har været sat på dagsordenen til tredje behandling, som ville have fået en udgang, ingen er i tvivl om. Dermed mener vi, at bilfolket – det er næsten identisk med befolkningen, altså bilister, potentielle bilister, bilimportører eller -forhandlere eller -reparatører, eller hvad som helst det måtte være, bilistorganisationer – alle har fået et tilsagn og har ment sig berettiget til at disponere i henhold til dette tilsagn.

Der blev heller ikke i valgkampen af noget af de partier, der ville have stemt for lovforslaget ved tredje behandling i november i 1981, taget forbehold over for, at den indtrufne valgsituation ændrede deres holdning til bilbeskatningen. Derfor skylder folketinget som organ i sin helhed at leve op til det tilsagn, der er givet – medmindre det kan anføres, at omstændighederne har ændret sig.

Her er det vor påstand, at de omstændigheder, der lå for os, da vi i skøn samdrægtighed fremsatte og behandlede dette forslag for kun tre måneder siden, er de samme i dag. Det er vor mening, at denne forespørgsel skal afklare, om vi har uret med hensyn til denne tilstedeværelse af de samme forudsætninger. Har vi ret, så bør det få den konsekvens, at de to lovforslag, som da var klar til tredje behandling, gennemføres så hurtigt som muligt. Jeg skal med stor interesse lytte til skatte- og afgiftsministerens forklaring på, om omstændighederne nu skulle være andre, end de var i begyndelsen af november 1981.

Besvarelse

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Hvis man ser væk fra helt midlertidige og overvejende psykologiske virkninger på salget af nye biler, er det ikke muligt at bekræfte med nogen sikkerhed, at en lempelse af bilbeskatningen vil være til gavn for beskæftigelsen og finanslovens indtægtsside som helhed betragtet.

Spørgsmålet blev sidst debatteret her i tinget i november 1981, som også hr. Arne Melchior var inde på det, i forbindelse med behandlingen af regeringens øvrige lovforslag om ændring af en række afgifter. Det var et led i den politiske aftale om afgiftslovene,